

dene til Plantesagens Fremme blev anvist gennem Hedeselskabet. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at naar det er Hedeselskabet, der fordeler dette Beløb paa Statens Vegne, finder det Sted i Henhold til en Aftale, som derom er truffet mellem Hedeselskabet, Planteavlforeningerne, de landøkonomiske Foreninger, Landboforeningerne og Husmandsforeningerne.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup stillede det Spørgsmaal, om Loven af 4. Oktober 1919 vedrørende Salg af Jord i offentligt Eje maatte kunne anvendes paa Jord, som Kommunerne ejer. Jeg skal besvare dette Spørgsmaal derhen, at efter min Opfattelse giver denne Lov ikke Hjæmmel til, at Jord, der er i Kommunernes Eje, kan udstykkes eller afhændes efter de i denne Lov givne Regler.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo ønskede Repræsentanter for Videnskaben ind i det Fiskeriudvalg, der i sin Tid blev nedsat, og som nu er udvidet med Medlemmer af begge Ting. Derom maa det ærede Medlem imidlertid henvende sig til Dansk Fiskeriforening, thi det er den, der har nedsat Udvalget. Det er ikke et landbrugsministerielt Udvalg, ikke nogen Kommission, der her er Tale om, det er et Udvalg, som denne Forening har nedsat, og som den har formaaet Partierne til at udmelde Repræsentanter til. Hvorvidt det ærede Medlem har Ret i, at det vilde være ønskeligt, at Videnskabsmænd sad som Medlemmer af Udvalget, skal jeg slet ikke udtale mig om. Jeg formoder, at Udvalget altid vil kunne faa den Hjælp fra Videnskabsmændenes Side, som det i sine Overvejelser anser for nødvendig, ved at tilkalde saadan Hjælp.

Hvad Fiskeridirektoratet angaar, som det ærede Medlem lyste efter, skal jeg bede det ærede Medlem afvente Normeringslovsforslagets Fremkomst. Der vil de Forslag, som Landbrugsministeriet i saa Henseende har at stille, være at finde.

Jagtloven har været omtalt af flere ærede Medlemmer, saaledes de ærede Medlemmer Hr. Tange, Hr. Hans Rasmussen og Hr. Lundberg; og der er fra alle Sider udtalt Ønske om, at der blev foretaget visse Ændringer i denne Lov. Jeg er ikke uenig i, at visse Ændringer er ønskelige. Det er ganske vist ejendommeligt, om vi kun nogle faa Maaneder efter, at Loven er vedtaget, skulde gaa til at indføre Ændringer; men jeg

maa i saa Henseende have Lov at erindre om, at der ved Behandlingen baade her i Tinget og i det andet høje Ting blev stillet i Udsigt, at eventuelle Ændringer kunde overvejes senere, ja, endogsaa kunde overvejes i den næstkommende Risgdagssamling. Hovedsagen den Gang var, at vi fik en ny Jagtlov i Stedet for den stærkt forældede af 1894. At der saa kunde være enkelte Ting, der var uheldige, og som man kunde ønske rettet, var jeg ikke blind for, og det var der vel ingen af de ærede Medlemmer, der oversaa. Men vi var enige om, at saadanne enkelte Ændringer kunde tages op til Behandling senere. Hovedformaalet var naaet: at man ikke paa ny skulde have en Udsættelse af Jagtlovens Behandling og paa ny opleve dette, at det ikke var muligt at samle de modstridende Anskuelser, saaledes at en Jagtlov kunde gennemføres.

Nu ved jeg meget vel, at den nye Jagtlov har givet Anledning til ikke saa lidt Misfornøjelse ud over Landet. Navnlig tror jeg, at Misfornøjelsen samler sig om de 2 Kr., som Grundejerne skal betale for at erhverve sig Jagtkort. Der er sagt derom, at der var indført en ny Skat, der er endogsaa sagt, at der var sket et Indgreb i Ejendomsretten. Jeg tror nu, at denne Misfornøjelse for en stor Del skyldes en Misforstaaelse af Bestemmelsen. Det, at Grundejerne slipper med at betale 2 Kr., betyder i Virkeligheden en Fritagelse for Afgift. Der er i Jagtloven indført den Bestemmelse, at der til at udøve Jagt kræves et Jagtkort, som i Almindelighed koster 20 Kr. Hensigten med denne Bestemmelse var ikke, at man vilde paalægge en Afgift, Hensigten var alene at indskrænke Jægerens Antal, saaledes at der ogsaa derigennem kunde opnaas en større Fredning af Vildtet. Der er altsaa ikke her Tale om, at der kræves en Afgift for Udøvelsen af Jagt paa et eller andet Areal, hvor man har Jagtret, det, der er Tale om, er, at der kræves en Afgift for dette overhovedet at gaa med Bøsse. Der er dog ingen, der vilde falde paa, fordi en Automobilejer skal betale Afgift for sit Førerbevis, at sige, at man saa har gjort Indgreb i hans Ejendomsret til Bilen; og det forekommer mig heller ikke, man kan sige, at der er sket Indgreb i Ejendomsretten til Jorden, fordi man kræver, at den Mand, der vil gaa med Bøsse, enten det nu